

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce

Student: Lenka REJZKOVÁ

Obor: ČJ - HV

Název práce v českém jazyce: Básník a textař Karel Kryl

Název práce v anglickém jazyce: Poet and song text writer Karel Kryl

Vedoucí práce: PhDr. Ondřej Hník, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Štěpánka Klumparová, Ph.D.

L. Rejzková si vytkla za cíl zmapovat vývoj poetiky Krylových písní a básní v období let 1968-1989 a popsat a srovnat jejich specifika. Snaží se také hledat odpověď na otázku, zda byl Karel Kryl spíše básníkem, či spíše písničkářem. Těchto cílů se jí podařilo zdařile dosáhnout.

V úvodní kapitole L. Rejzková teoreticky vymezuje pojmy zpívaná poezie, písňový text a báseň. Dále zasazuje osobnost K. Kryla do kontextu ostatních písničkářů jeho generace, ukazuje jejich odlišné životní postoje a přístupy, pozastavuje se nad jejich dalšími uměleckými (většinou literárními) projevy. Tuto kapitolu uzavírá stručným Krylovým životopisem, ze kterého je více než zřejmé, že K. Kryl se od ostatních písničkářů v mnohém odlišoval. Je nutné podotknout, že autorka přistupovala k práci teoreticky dobře připravena, o tom svědčí seznam prostudované literatury.

Stěžejní část práce je věnována analýze písňových a básnických textů a jejich následnému srovnání. Tato část práce je uvedena časovou osou, na níž je chronologicky zachycen vývoj písňové (k jednotlivým rokům jsou přiřazeny konkrétní písně) a básnické tvorby (k roku svého vzniku je přiřazena básnická sbírka či básnická skladba). Na základě této časové osy si čtenář může vytvořit představu, ve kterém období které texty (rozuměj básnické či písňové) v Krylově tvorbě převládaly.

Analýzou písňové tvorby se autorka zabývala již ve své bakalářské práci *Poetika textů Karla Kryla 1968 – 1989*, kterou jsem také oponovala. Tuto analýzu přejala i do své práce diplomové.

Autorka vymezila etapy Krylovy písňové poetiky, charakteristiku každé periody doplnila o interpretaci jedné básně, na které ukazovala rysy charakteristické pro danou periodu, nakonec vymezila specifické literární kvality Krylových písňových textů.

Podobně L. Rejzková postupovala i při analýze básní, respektive básnických sbírek či skladeb. Autorka totiž chápe básnickou sbírku jako významový celek, a proto zachycuje vývoj Krylovy básnické poetiky na základě charakteristiky celých sbírek.

Pojednání o básnické sbírce většinou začíná popisem jejího vzniku a jejím vztahem k dalším Krylovým sbírkám. Dále se rozbor dotýká témat sbírky, jejího uspořádání (kompozice), básnického zachycení časoprostoru, lyrického subjektu (respektive vypravěče) a specifických básnických prostředků a motivů atd. Stejně jako u písní se nakonec snažila postihnout specifické literární kvality Krylových básnických sbírek (zaměřila se např. na formální, respektive grafickou stránku básní, na použité fonologické a jazykové prostředky, na obrazná pojmenování a syntaktické figury, na symboličnost a na intertextovost atd.)

Při srovnávání básní a písní L. Rezková zvolila stejný postup jako při rozboru obou typů textů. Nejprve srovnává vývoj poetiky Krylových básnických a písňových textů v periodách, které si stanovila při analýze písňových textů. Poté zkoumá jejich společná témata a inspirační zdroje –

vše na pozadí básnických životních peripetií. Srovnání uzavírá popisem specifických literárních kvalit básní a písní – rozdíly mezi nimi vysvětluje na základě různých účelů, ke kterým byly dané texty určeny (ty byly z části dané politickou situací v tehdejší ČSSR a Krylovou emigrací).

V obou analýzách i při srovnávání básnických a písňových textů autorka prokázala dovednost interpretovat básnické texty, jednotlivé analyzované kategorie vyplývají z přirozenosti jednotlivých děl.. Navíc je z její interpretace Krylových textů cítit, že má ke Krylově poetice blízký vztah.

Přesto lze autorce vytknout několik drobných nedostatků: stejně jako v bakalářské práci uvádí příklady některých motivů (např. s. 60 - motiv jídla a pití, s. 87 - motiv plešatosti a otylosti) a jazykových prostředků, ale již se nesnaží jejich přítomnost v textech zdůvodnit.

Autorka nezapomněla ani na hudební realizace písní, které nejen dotváří náladu písně, ale i významovost písňového textu.

V závěru se zamýšlí nad živostí Krylova díla a přináší důkazy o tom, že v povědomí českého národa Krylova (především písňová) tvorba stále žije.

L. Rejzková se vyjadřuje výstižně a srozumitelně, a to i přestože se do její práce vloudilo několik překlepů.

Pro obhajobu nabízím tyto otázky: 1. Interpretovaly se Vám lépe písňové či básnické texty? Proč? 2. Narazila jste při srovnání obou typů textů na nějaké interpretační problémy? Jak jste je řešila?

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako výbornou.

V Praze dne 27. 8. 2011

.....
Podpis